

El català, aglutinant de la dreta espanyola

«Quan es tracta de la llengua catalana, no hi ha res més semblant a un espanyol de dretes d'ara que un espanyol de dretes de qualsevol temps anterior»

N'hi ha hagut prou amb la supressió d'una frase de la disposició addicional 38 de la nova llei d'educació per desfermar la caixa dels trons. En concret, han caigut del text aquestes paraules: "El castellà i les llengües cooficials tenen la consideració de llengües vehiculars" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/211217/castella-cau-llengua-vehicular-nova-lllei-educacio>). És igual que l'anomenada llei Celaá estableixi que caldrà assegurar el coneixement tant del castellà com de les altres llengües oficials. El bloc de la dreta espanyola ha passat a l'atac i creu que ha trobat un bon motiu d'agitació.

La dreta espanyola assisteix a l'escenari provocat per la pandèmia amb angoixa creixent. Si el govern "socialcomunista" no trontolla enmig de la crisi múltiple (sanitària, econòmica, social i institucional), mentre es delaten els errors de gestió de totes les administracions, quan ho farà? Davant del desconcert, la llei Celaá ha ofert la possibilitat de recórrer de nou a enarborar la causa de la pàtria eterna assetjada.

Si hi ha un aglutinant de tots els sectors conservadors espanyols, aquest és Catalunya. Ho ha estat sempre i ho continua sent. I de tots els temes que afecten Catalunya, la llengua -és a dir, l'atac al català- és el més sensible i el que aplega més voluntats a l'Espanya mesetària.

El PP, en temps del "moderat" Mariano Rajoy, va saber treure rèdit al "perill" del nou Estatut català del 2006, que va dur al Tribunal Constitucional, amb recollida de signatures "contra els catalans" pels carrers. Aquella estratègia estúpida i la posterior sentència del TC va acabar accelerant un altre procés, el sobiranista. Dins del PP, alguns van considerar que aquella campanya havia estat un error. Però la direcció del PP hi torna. Diumenge passat, PP, Ciutadans i Vox van mobilitzar els seus en defensa de la "llibertat educativa" i de la unitat amenaçada. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/212026/espanyolisme-es-manifesta-contra-lllei-celaa-amb-plana-major-pp-al-capdavant?rlc=an>)

Els arguments de defensa del castellà ja no es poden esgrimir apel·lant al perill de desaparició de la "llengua comú", que ni els espanyolistes més fanàtics veuen en risc. Dilluns, Cayetana Álvarez de Toledo ho reconeixia, dient que no es tractava de veure el castellà amenaçat, sinó de preservar els drets dels castellanoparlants. La diputada va acusar de "franquista" la política de Pedro Sánchez respecte del castellà (<https://www.naciodigital.cat/noticia/212077/alvarez-toledo-acusa-sanchez-cabdill-fer-mateix-franco-pero-amb-castella>), ja que pretén, segons ella, fer el mateix que Franco: eliminar la llengua materna, però en aquest cas dels castellanoparlants. Acusació difícil de conivència amb el fet que el PP va del braç dels neofranquistes de Vox en aquesta campanya.

En contra del que passa a la majoria dels partits conservadors del nostre entorn, al PP i a la dreta espanyola li agrada el carrer. El necessita. De fet, és el carrer un dels espais en què té lloc l'enèsim pols per l'hegemonia en el si del nacionalisme espanyol. En el combat per veure qui la diu més grossa, no hi ha marge pel dubte. Partit Popular, Vox i Ciutadans s'abraonen per fer-se amb el tros més gros de la bandera pàtria. No passa el temps. Josep Pla va dir allò que el més semblant d'un espanyol d'esquerres és un espanyol de dretes. Però, quan es tracta de la llengua catalana, no hi ha res més semblant a un espanyol de dretes d'ara que un espanyol de dretes de qualsevol temps anterior.